

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/76/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215010067
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3215010067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. novembra 2016 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou a obžalovaného

L. Q.

nar. XX.X.XXXX v Z. I. Z., trvale bytom Z. I. Z., Ul. K. č. XXXX/X, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3T/33/2015-226 zo dňa 30.3.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný podľa § 285 písm. b) Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou č. Pv 359/14/3301-23 zo dňa 08.04.2015 pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že v Z. dňa 8.6.2014 v čase asi o 18.35 hod. v priebehu futbalového zápasu medzi družstvami TJ Z. a TJ Z. na futbalovom ihrisku po prerušení hry počas svojho odchodu z hracej plochy z dôvodu vylúčenia fyzicky napadol protihráča W. W. tým spôsobom, že po tom, ako ho poškodený kolonom odzadu zasiahol do zadnej časti stehna tohto následne úderom ruky zasiahol do oblasti tváre, následkom čoho menovaný poškodený spadol na trávnik, kde zostal bezvládne ležať, pričom po ošetrení lekárom na miesto privolanej rýchlej zdravotnej pomoci bol v období od X.X.XXXX do XX.X.XXXX hospitalizovaný, čím mu spôsobil otras mozgu s dobou práceneschopnosti v trvaní od 8.6.2014 do 14.7.2014, kedy pre bolesti zhoršujúce sa pri pohybe poškodený W. W. nemohol vykonávať svoje povolanie, žiadnu fyzickú prácu ani šport po dobu 4 až 5 týždňov, v priebehu ktorej bol čiastočne obmedzený i pri vykonávaní bežných životných úkonov, pri ktorých nebol odkázaný na pomoc inej osoby a ktorý obžaloba kvalifikovala ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodení O. G., B. XXXX G., M. B. G., I. M. R. O. XXXX/XX, G. a W. W., nar. XX.XX.XXXX v Z. nad Z., trvale bytom Z. č. XX, odkazujú s nárokom na náhradu škody na civilný proces, prípadne konanie pred iným príslušným orgánom.

Odvolanie prokurátora sa na toto rozhodnutie odkazuje.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3T/33/2015-226 zo dňa 30.3.2016 bol obžalovaný L. Q. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Bol za to odsúdený k peňažnému trestu vo výške 500 €, k náhradnému trestu odňatia slobody na 4 mesiace a zaviazaný k náhrade škody poškodeným O. E. G., B. XXXX G., M. B. G., I. M. R. O. XXXX/XX, G. a W. W., nar. XX.XX.XXXX v Z. nad Z., trvale bytom Z. č. XX.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaniami obžalovaného a prokurátora okresnej prokuratúry. Prokurátor sa svojim odvolaním domáhal, aby obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom, prípadne prísnejší peňažný trest vo výške 1.000 €, pretože trest uložený súdom prvého stupňa nepovažuje za primeraný z hľadiska naplnenia zásad individuálnej ani generálnej prevencie. Obžalovaný sa odvolaním domáhal, aby jeho konanie bolo posúdené ako nedbanlivostné, reflexívne, obranné v snahe odvrátiť útok zo strany poškodeného W. následne oslobodenia spod obžaloby. Eventuálne navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom preveriť zdravotný stav poškodeného z obdobia pred skutkom, pretože už v tejto dobe bola k nemu vo viacerých prípadoch volaná záchranná služba práve v súvislosti s obdobnými stavmi, aký sa vyskytol u neho v inkriminovanej dobe a ktorý u neho vznikol nezávisle od konania obžalovaného.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je iba odvolanie obžalovaného. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci potrebné dokazovanie a následne správne ustálil skutkový stav tak, ako je to uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Na druhej strane však odvolací súd vzhľadom na okolnosti prípadu dospel k záveru, že konanie obžalovaného nenapĺňa znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov v zmysle podanej obžaloby. Podľa názoru odvolacieho súdu z hľadiska naplnenia subjektívnej stránky konania obžalovaného tu absentuje úmysel, či už priamy alebo nepriamy spôsobiť inému, v tomto prípade poškodenému W. W. ujmu na zdraví. Ohľadnuc od výpovede svedka B. W. - brata poškodeného, ktorý hovoril o údere päťou priamo do oblasti tváre poškodeného, obžalovaný a všetci ďalší svedkovia jednoznačne popísali úder rukou obžalovaného dozadu po napadnutí jeho osoby kopnutím zozadu poškodeným, ako obranný reflex, keď sa zahnal otvorenou rukou dozadu a nešťastne trafil pravdepodobne hranou ruky poškodeného do oblasti nosa. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný reagoval na svoje napadnutie celkom prirodzene, nemohol vedieť, či útok preňho ešte neznámeho útočníka nebude pokračovať a je iba zhoda okolností vzhľadom na výšku poškodeného, že pri tomto obrannom zákroku urobenom v podstate naslepo, zasiahol poškodeného do oblasti tváre niekde v okolí koreňa nosa. V takomto prípade potom podľa názoru odvolacieho súdu však obžalovaný svojim konaním naplnil znaky ustanovenia § 25 ods. 1 Tr. zák. upravujúceho podmienky nutnej obrany, ako jednej z okolností vylučujúcej protiprávnosť činu.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil a ktorý súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania správne ustálil, nie je trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.